

TOONEEL

En Nu

DE ROOVERS

## Over verbinding en verlies

Soms neemt een leven, gewild of ongewild, een beslissende wending. Dat ene moment waarop je een deur definitief dichtslaat of dat er je iets overkomt dat er -achteraf bekeken – al lang stond aan te komen. Vaak speelt liefde, of het gebrek eraan, daarbij een rol. Dat liet de Duitse auteur Roland Schimmelpfennig zien in het stuk 'Vorher / nachher' (2002). De Roovers bewerkten het met een verrassende, intergenerationele cast tot 'En Nu'. Een kleine, maar zeer fijne voorstelling.

*Uitgelicht door Pieter T'Jonck*

**Uw steun is welkom**

Pzazz.theater vraagt veel tijd en inzet van een grote groep mensen. Dat kost geld. Talrijke organisaties steunen ons, maar zonder jouw bijdrage als abonnee komen we niet rond als we medewerkers eerlijk willen betalen. Uw steun is van vitaal belang en betekent dat we onafhankelijk recensies over de podiumkunsten kunnen blijven schrijven. Alvast bedankt!

ABONNEREN

LOGIN



**Pieter T Jonck**  
Gezien op 12 oktober 2023  
Fort 4, Mortsel

MEER INFO

**13 OKTOBER 2023** Eerst het slechte nieuws: door tegenvallende subsidies en allerlei andere tegenslagen stonden de Roovers plots voor een zwart gat: jaar lang geen nieuwe productie in het vooruitzicht. Tegelijk dienden zich veel nieuwe, beginnende spelers aan. Met de moed der wanhoop zette het gezelschap quasi zonder middelen, deze productie op. Daar begint het goede nieuws.

Als je goed oplet merk je dat de middelen schaars waren, maar toch toverde Stef Stessel met een paar rollen plastic folie en oude decorstukken zoals een fashlamp een decor bijeen. Jack Stessel (zijn zoon) en Nand Van Looveren ondersteunen het stuk op synthesizer en gitaar met een weinig opvallende, maar sfeer efficiënte score.

Op een camera en een projector na is verder alles wat je hier ziet uiterst *low tech*. Niets in de handen of de mouwen, nauwelijks lichteffecten. Of het moest de zijn die met een knal springt als het stuk net begonnen is. Een jonge man, Timon Kouloumpis, verschijnt achteraan het podium voor een wand van verkreukte

**Uw steun is welkom**

Pzazz.theater vraagt veel tijd en inzet van een grote groep mensen. Dat kost geld. Talrijke organisaties steunen ons, maar zonder jouw bijdrage als abonnee komen we niet rond als we medewerkers eerlijk willen betalen. Uw steun is van vitaal belang en betekent dat we onafhankelijk recensies over de podiumkunsten kunnen blijven schrijven. Alvast bedankt!



vooral met elkaar bezig, met met de ander. Ze denken zien daarom ook altijd never tot ons, de enorme kijker, dan tot elkaar.

Andere ongelukkige koppels: een oudere vrouw, redacteur bij een uitgeverij (Sofie Sente) die te graag drinkt en weg wil bij haar man (Gianni Sloodmaekers), en een film weet maar ook niet van de fles kan blijven en altijd brult als iets hem niet aanstaat. Heel vaak dus. Vele scènes later laat hij haar eindelijk gaan. Ze gaat erin drinken.

## Al deze personages zijn hun eigen ergste vijand.

In een briljante scène komt ze vele jaren later terug op die plek voor een overleg met haar jonge nieuwe baas, Gitan. Je ziet hem druk gesticuleren, en haar stil zwijgen. Ondertussen weerklinken haar gedachten in overdub. Een ijdele, verwaande en incompetent man denkt ze, een narcist zoals haar vroegere echtgenoot. Hij twijfelt dat hij van haar af wil, want hij vindt haar niet bereid tot samenwerken, traag en vooral... oud. Maar hij durft haar (nog) niet de laan uitsturen. Haar privébedrijf is nog te groot.

Eenzame mensen duiken in dit stuk ook bij overvloed op. Timon Kouloumpis, de *weirdo* die het stuk opent, of Luc Nuyens die vreemde kevers ontdekt, zich doet over de enorme verspilling van een kapotte lamp (die hij later herstelt), zich ergert aan 'kunstkenners' of zich verliest in een filmpje uit zijn jeugd. Meelijwekkend personage dat Gitan Eeckhout neerzet in zuiver West-Vlaams. Hij speelt een fabrikant die het bedrijf dat hij erfde van zijn vader noodgedwongen moet verkopen. Hij voelt zich totaal vernederd als hij merkt dat de *private equity* kopers alleen in de naam van het bedrijf geïnteresseerd zijn, niet in de knowhow of het patrimonium.

Het meest deerniswekkende personage geeft Sente gestalte. Ze speelt een vrouw die zich altijd uitkleedt in het donker en nooit meer in de spiegel kijkt omdat ze bang is van haar oude, lelijke lijf. Zelfs haar lippen stift ze in het donker: je ziet hoe ze haar hele gezicht ermee besmeurt.

Twee van die eenzamen, Nuyens en Sente, kijken later samen toe hoe een gearriveerde dertiger die door zijn vrouw in de steek gelaten werd (Sloodmaekers) flirt met een jonge meid (Ellen Vervaet). Ook dit stel spreekt naast elkaar. Hij wil een vrouw om wraak te nemen op zijn ex. Zij wil een rijke vent omdat ze een auto heeft om vooruit te komen. Het is een ongewoon sterk vertolkte scène. Hoe Vervaet de man aan de flipperkast krijgt, en daar verleidt, terwijl hij gelooft dat hij imponeren, het is kostelijk om te zien – als het niet zo pijnlijk was.

Het stuk eindigt als de lamp die in het begin sprong hersteld wordt. Er volgt nog een laatste monoloog van de man die het onzichtbare organisme op het spel vertelt dat hij het overwonnen heeft door het te doen geloven dat het aangevallen wordt door een ander. 'Het is zijn eigen vernietiger en slachtoffer tegelijk'

Die ene zin vat precies samen wat in dit stuk steeds weer gebeurt. Al deze personages zijn, door hun verwachtingen, verlangens, angsten, en vooral door hun angst voor onbestaan, hun eigen ergste vijand. Hadden ze vrienden, dan hadden die hen misschien kunnen intomen, troosten of raad geven. Maar die vrienden lijken geheel afwezig. Ze staan alleen met zichzelf. Bij gebrek aan beter richten ze zich daarom steeds weer tot ons, het publiek, als tot een spiegel.

Geen toeval dat het motto op het programmablade een zin van Paul Verhaeghe is: 'De vorige maatschappij maakte verbondenheid tot een gevangenis, de huidige maatschappij maakte verbondenheid tot eenzaamheid'. Het stuk toont zo de grote paradox van deze tijd: terwijl we allemaal de mond vol hebben over verbinding, is die verbinding steeds schaarser geworden. Omdat we niet meer weten hoe ze te leggen.

Maar bij de spelers is die verbinding er alvast wel. Twee generaties spelers reiken elkaar hier de hand. Ze geven elkaar volop kansen om te schitteren. Soms knippen ze woord te schel, of valt een scène wat bleek uit, maar als geheel is dit een genereuze, bij momenten briljante voorstelling. Al was er dan geen geld om ze te maken, de spelers verbonden zich toch om dit te doen.

**Uw steun is welkom**

Pzazz.theater vraagt veel tijd en inzet van een grote groep mensen. Dat kost geld. Talrijke organisaties steunen ons, maar zonder jouw bijdrage als abonnee komen we niet rond als we medewerkers eerlijk willen betalen. Uw steun is van vitaal belang en betekent dat we onafhankelijk recensies over de podiumkunsten kunnen blijven schrijven. Alvast bedankt!

ABONNEREN

LOGIN

**CREW**  
www.crew.brussels

PARTNER PZAZZ VZW

**Uw steun is welkom**

Pzazz.theater vraagt veel tijd en inzet van een grote groep mensen. Dat kost geld. Talrijke organisaties steunen ons, maar zonder jouw bijdrage als abonnee komen we niet rond als we medewerkers eerlijk willen betalen. Uw steun is van vitaal belang en betekent dat we onafhankelijk recensies over de podiumkunsten kunnen blijven schrijven. Alvast bedankt!

ABONNEREN

LOGIN

# HET NIEUWSTEDELIJK

PARTNER PZAZZ VZW

**Uw steun is welkom**

Pzazz.theater vraagt veel tijd en inzet van een grote groep mensen. Dat kost geld. Talrijke organisaties steunen ons, maar zonder jouw bijdrage als abonnee komen we niet rond als we medewerkers eerlijk willen betalen. Uw steun is van vitaal belang en betekent dat we onafhankelijk recensies over de podiumkunsten kunnen blijven schrijven. Alvast bedankt!

[ABONNEREN](#)[LOGIN](#)

# Hier uw aankondiging?

The background of the banner features a collage of theater-related text and names in various shades of gray, including: 'ECH HEBBEL', 'BOEKRE BOKNA', 'EGENEGATE', 'DOP', 'BIJ HET', 'KORTEWEG', 'LINKS', 'ALEX VAN WARHERDAM', 'ANN', 'JOHANNES SCHÜTZ', 'EEST', 'BETTINA WELLER', 'IN GOSCH', 'GROEP AMSTERDAM', 'ROOD', 'KAPJE', 'Ondertussen in NL', 'Laura van Dolron', 'Scho Studi', 'Gaaf rap voor', 'douan Mriziga', 'Ontre brea', and 'MILIEU - verdund'.